

Χάνεται η εκπαίδευση για μια σκηνή

Σύνταξη: Αγγελική Καλαμπόκα
Παρασκευή, 13 Μάιος 2016 16:38

«Τόσες άδειες υπάρχουν, γιατί δεν παίρνετε μία;», θα μπορούσε να απαντήσει κανείς στον Πρύτανη του Πανεπιστήμιου Ιωαννίνων Γιώργο Καψάλη, αναφορικά με το αίτημα να παραχωρηθεί στο Ίδρυμα μία σκηνή στον καταυλισμό του Κατσικά, ώστε να πραγματοποιηθούν εκπαιδευτικά μαθήματα στους πρόσφυγες, όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά.

Σύμφωνα με τον Πρύτανη, το αίτημα αυτό είχε τεθεί από πολύ νωρίς, ζητώντας μάλιστα η συγκεκριμένη σκηνή να πληροί και κάποιες προϋποθέσεις, αλλά ουδέποτε οι πρυτανικές αρχές έλαβαν ουσιαστική απάντηση.

Κάπως έτσι λοιπόν, ένας φορέας που θα μπορούσε, δυνητικά, να προσφέρει τα μέγιστα στη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος στην περιοχή, μένει «στην απ' έξω». Και φυσικά δεν είναι ο μόνος. Απλά άλλοι αυτό-οργανώθηκαν και διεκδίκησαν χώρους στη Δομή, όπως για παράδειγμα εθελοντές γιατροί, αν και οι επισκέψεις των τελευταίων έχουν αραιώσει κατά πολύ το τελευταίο χρονικό διάστημα, χωρίς αυτό να συνιστά έκπληξη. Αντίστοιχο παράδειγμα αποτελεί και ο Δικηγορικός Σύλλογος Ιωαννίνων, που το αίτημά του για εκπροσώπηση στο Τοπικό Συντονιστικό προσέκρουσε στη γνωστή κώφωση του αρμόδιου Υπουργείου, και αναγκάστηκε να αναλάβει πρωτοβουλίες με ενημερωτικές δράσεις στους πρόσφυγες.

Το Πανεπιστήμιο απεναντίας διοργάνωσε ταχύρρυθμο σεμινάριο εκπαίδευσης εθελοντών για αν και όποτε χρειαστεί η συνδρομή τους. Αναμφίβολα, η αυτό-οργάνωση ενός τόσο μεγάλου Ιδρύματος δε θα ήταν εύκολη υπόθεση, αλλά το Πανεπιστήμιο έχει ένα τεράστιο «αποθεματικό» σε εκκολλαπτόμενους γιατρούς, εκπαιδευτικούς και άλλους επιστήμονες, πολύ πρόθυμους να βοηθήσουν σε περίπτωση που αυτό τους ζητηθεί. Κι ίσως θα ήταν προτιμότερες οι στοχευμένες δράσεις ανά σχολή, παρά η κοινοποίηση ενός σεμιναρίου μέσω ανάρτησης στο διαδίκτυο.

Κι όσο το Πανεπιστήμιο περιμένει να του παρασχεθεί η σκηνή με τις «προϋποθέσεις», ντόπιοι εθελοντές κουβαλούν υλικά από τα σπίτια τους και αφιερώνουν χρόνο στο να προσφέρουν εκπαιδευτικό έργο και να απασχολούν δημιουργικά παιδιά και ενήλικες, συνεργαζόμενοι με τις ΜΚΟ. Για την ποιότητα των υπηρεσιών τους, λίγες εγγυήσεις μπορούν να δοθούν, το μόνο σίγουρο είναι πως αυτοί τις παρέχουν και τις παρέχουν τώρα.